

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/905/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212118
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812212118.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: CaC clearing, s.r.o., so sídlom Letná 45, 040 01 Košice, IČO: 36 194 336 zast. JUDr. Miroslav Vereb, advokát, Šoltésovej 5, 040 01 Košice proti žalovanému: F. M., A.. XX.X.XXXX, W. F. XX, o zaplatenie 579,40 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému náhradu trov konania **nepriznáva**.

U r č u j e, že zmluvná podmienka, ktorej obsahom je vyhlásenie žalovaného,

že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia úverovej zmluvy,

a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť, **j e**

n e p r i j a t e ľ n o u zmluvnou podmienkou.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 972,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,08 % za každý deň omeškania zo sumy 972,68 eur od 7.7.2008 do zaplatenia a nahradil trovy konania. Konanie bolo vedené pod sp. zn. XC XXX/XXXX.

Podaním doručeným súdu dňa 4.6.2012 právny zástupca žalobcu oznámil, že žalobca svoj návrh v časti úroku z úveru, zaplatenia zmluvných pokút, poplatkov za výber z bankomatov, poplatkov za výpis z účtu berie späť s tým, že pohľadávka žalobcu tak po čiastočnom späťvzatí predstavuje sumu 579,40 eur a taktiež upravil výšku úrokov z omeškania, s tým, že tieto požaduje vo výške 8,5% ročne s odkazom na nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.. a výšku trov konania. Žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz alebo rozsudok, ktorým by žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 579,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne od 7.7.2008 do zaplatenia a nahradil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 34,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 109,41 eur. Uznesením č.k. XC XXX/XXXX-XX zo dňa 3.7.2012 súd konanie pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia sumy 393,28 eur ako aj úroku z omeškania vo výške 0,08% denne od 7.7.2008 do zaplatenia

zastavil. Čo do zvyšku žalobu vylúčil na samostatné konanie. Konanie vo vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. XC XXX/XXXX.

Žalobu žalobca odôvodnil tým, že pohľadávka z úverovej zmluvy bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX postúpená z pôvodného veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. na spoločnosť Asset Asset Portfolio Servicing Slovakia, a.s., ďalej z Asset Portfolio Servicing Slovakia zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2006 na DEBTINVEST LIMITED, Pasea Estate, road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČ: 609191, ďalej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 4.4.2008 na BBF Capital, a.s. a napokon z BBF Capital, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.8.2008 na žalobcu. Dňa 24.1.2003 uzatvorila spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe vyššie uvedenej zmluvy poskytla spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. žalovanému revolvingový úver s výškou úverového rámca 20.000 Sk, s výškou mesačnej splátky 800 Sk a vydal mu úverovú kartu. Žalovaný získal právo čerpať finančné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a zároveň sa zaviazal riadne včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a výškou mesačnej splátky, pričom v jednotlivých splátkach boli zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Žalovaný sa zaviazal splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva a hradiť poplatky za poskytnuté služby, ktorých špecifikácia a výška je daná sadzovníkom spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. V ďalšom uviedol, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej zmluvy, ktorá je v zmysle Obchodného zákonníka zmluvou o úvere. Žalovaný nedodrжал dohodnutý splátkový kalendár a dostal sa do omeškania a tak vzniklo žalobcovi právo požadovať zaplatenie zostatku dlžnej istiny s príslušenstvom a zmluvnú pokutu.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie veci samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a preto súd rozhodol na základe listín predložených žalobcom a to spisom XC XXX/XXXX a z neho s úverovou zmluvou zo dňa 24.1.2003 a úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., výzvou žalobcu zo dňa 6.7.2008, zmluvami o postúpení pohľadávky, podaním žalobcu z 30.5.2012, výpismi z účtu žalovaného a zistil tento skutkový stav:

Žalobca listom označeným ako zmena veriteľa pohľadávky, urgencia úhrady zo dňa 6.7.2008 vyzval žalovaného na úhradu predmetnej pohľadávky do 14 dní.

Home Credit Slovakia a.s. a žalovaný ako klient uzavreli dňa 24.1.2003 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver podľa variantu B vo výške úverového rámca 20.000,- Sk s mesačnou splátkou 800,-Sk. Termín splatnosti mesačnej splátky bol určený vždy k 20. dňu v mesiaci.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami a že bezvýhradne súhlasí s ich obsahom.

Podľa hlavy 1. § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní karty YES uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy, ktorá na tieto úverové podmienky odkazuje. Ďalšie pravidlá postupu pre poskytnutie čerpania úveru sú upravené v Príručke pre držiteľa, ktorú klient prevzal a zaväzuje sa tieto pravidlá dodržiavať.

Klient sa uzatvorením tejto zmluvy dohodol so spoločnosťou na tom, že spoločnosť zriadi klientovi úverový účet pre čerpanie úveru do výšky dohodnutého úverového rámca. (hlava 2. § 4 Úverových podmienok).

V zmysle § 1 hlavy 3. Úverových podmienok revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výške nevyčerpaného úverového rámca, ak nie je v úverovej zmluve uvedené inak.

Podľa hlavy 4. § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jej držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške. Klient je plne zodpovedný za škodu spôsobenú neoprávneným použitím úverovej karty a akékoľvek čerpanie úveru prostredníctvom karty sa považuje za čerpanie zo strany klienta.

V zmysle hlavy 6. § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v úverovej zmluve, na základe prideleného úverového rámca spoločnosťou, pričom prvú splátku hradí klient až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny (ďalej iba splátka). Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva.

Podľa hlavy 7. § 4 Úverových podmienok klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia úverovej zmluvy, a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.

Podľa hlavy 8, §1, ÚZ je uzatvorená na dobu neurčitú. Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) klient sa oneskoril s platením minimálne dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

Podľa § 11 hlavy 9. Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v úplnom znení.

Ako to vyplýva z predložených zmlúv o postúpení pohľadávok, došlo k viacerým postúpeniam pohľadávky a poslednou z nich zo spoločnosti BBF Capital, a. s. na žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzatretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 401 Obchodného zákonníka strana, voči ktorej sa právo premlčuje, môže písomným vyhlásením druhej strane predĺžiť premlčaciu dobu, a to aj opakovane; celková premlčacia doba nesmie byť dlhšia ako 10 rokov od doby, keď začala po prvý raz plynúť. Toto vyhlásenie možno urobiť aj pred začiatkom plynutia premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Súd s poukazom na ustanovenie § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá dňa 24.1.2003.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa Obchodných podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a aj žalobca vo svojom návrhu uviedol, že medzi účastníkmi konania vznikol obchodnozväzkový vzťah. Súd však vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 24.1.2003 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., tak ako ho súd citoval vyššie.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá bola na žalobcu postúpená radom zmlúv o postúpení, ktoré postúpenia boli vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Ako už súd uviedol vyššie, podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie žalovaného o predĺžení premlčacej doby až na 10 rokov odo dňa, kedy premlčacia doba začala po prvý raz plynúť bolo urobené v súlade s ustanovením § 401 Obchodného zákonníka.

Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, najmä ohľadom určenia a predĺženia premlčacej doby, došlo k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu. Ustanovenie, obsahom ktorého je vyhlásenie žalovaného, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, vzniknutých spoločnosti v súvislosti s poskytnutím úveru klientovi, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút a práva prípadne vzniknuté v dôsledku ukončenia úverovej zmluvy, a to na dobu 10-tich rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz bežať, spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného - spotrebiteľa a preto predmetné ustanovenie vyhlásil za neprijateľnú podmienku upravenú v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, ako už bolo uvedené vyššie, právnym predchodcom žalobcu bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver 20.000,-Sk, ktorý mal splatiť v mesačných splátkach po 800,-Sk.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

V zmysle ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba trojročná a žiadne z týchto ustanovení neumožňuje túto premlčaciu dobu predĺžiť. Žalobca si v žalobnom návrhu uplatňuje úrok z omeškania za obdobie od 7.7.2008, teda dňom nasledujúcim po vyhotovení výzvy na úhradu zo dňa 6.7.2008. Keďže žalobca neuvádzal v žalobe a nepredložil iný dôkaz preukazujúci začiatok plynutia premlčacej doby, má súd za to, že táto začala najneskôr plynúť práve dňom 7.7.2008 a potom všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka,

ktoré je potrebné na daný právny vzťah v zmysle vyššie uvedeného aplikovať, uplynula dňa 7.7.2011 a žalobca podal žalobu na súd dňa 12.12.2011, teda žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, a na základe tejto skutočnosti súd nemohol žalobcovi toto premlčané právo priznať.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, keď žalobca najskôr v časti zbral žalobu späť a vo zvyšku súd žalobu zamietol, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Keďže žalovaný náhradu trov nežiadal a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.